

Jeg tror, at det er tilstrækkeligt, at der foretages, hvad § 4 ganske i Almindelighed foreskriver, at, naar der er særegne Grunde til at antage, at Nogen har paadraget sig Straffeanfvar, skal Undersøgelsen antage den mere almindelige Karakter. Det, det kommer an paa, er vel egentlig kun, at overhovedet saadanne Tilfælde, hvor Mennekeliv ere gaaede tabte, ikke gaa uændsede hen, at det overhovedet bringes til det Offentliges Kundskab, at noget Saadant er arriveret, og hvorvidt der saa skal trænges dybere tilbunds i en saadan Sag, synes mig at maatte være afhængig af den Forklaring, som gives. Derimod er jeg enig med den ærede Taler i, at det jo vistnok vil være rigtigt at bruge Udtrykket „De Ombordværende“ istedetfor „Besætningen“, thi naar man overhovedet vil gjøre den efter min Mening ikke ganske principrigtige Udvidelse af Loven at tage Tab af Mennekeliv, der ikke staar i Forbindelse med Spulykker i Ordets egentlige Forstand, ind under Loven, er der dog vistnok ikke nogen Grund til at ubelufte de Tilfælde, hvor det ikke er en Matros, men en Passager, der er druknet. Men ganske vist forekommer det mig, at netop det tyder paa, at man er udenfor Lovens oprindelige Rammer, naar man kommer ind paa dette.

Ordføreren: Jeg vil blot gjøre en Bemærkning om det sidste Punkt, som jeg glemte sige. Det er med Billie, at der er foreslaaet: „saa og, naar Nogen af Besætningen ved Ulykkestilfælde er omkommen“. Bestemmelsen kunde naturligvis udstrækkes langt videre, den kunde omfatte det Tilfælde, at nogen af Besætningen er omkommen ved Sygdom og, som nu af den ærede Taler (Rump) fremhævet, endog udstrækkes til, naar det var En udenfor Besætningen, der omkom, men, som nys af den høitærede Justitsminister fremhævet, maa man være betænkelig ved at gaa for vidt med disse Bestemmelser, idet man saa kommer alt for langt bort fra Lovforslaget. Dette Forslag er i Udvalgets Betænkning motiveret ved, at der kunde blive Anledning for det Offentlige til at undersøge, om Ulykkestilfældet styldes usforvarligt Forhold fra Skipperens eller Andres Side, men det kommer af, at Skipperen staar i et vist Forhold til Mandstabet, men han staar ikke i et lignende til Andre, der findes ombord. Skipperen har saavel overfor Næderne som overfor det Offentlige den Pligt at aflevere, om jeg saa maa sige, Mandstabet og gjøre Rede for, hvad der er blevet af det, naar han kommer hjem; men denne Pligt paahviler ham ikke ligeoverfor Andre, der ere ombord, og jeg frygter for, at man ved at paalegge Skipperen ogsaa at lade optage Forhør over andre Tilfælde kommer ind paa en hel Række af Forhold, der ikke høre under Loven, og som man ikke ret kan overse. Jeg vil idetmindste foreslaa, at man ikke gjør Undringer i den Retning.

Rump: Jeg skal tillade mig at udtale min særdeles Tilfredshed med den høitærede Justitsministers Udtalelser til mine Bemærkninger om §§ 16 og 25. Hvad angaar den sidste Paragraph, haaber jeg, at Følgen af saavel Ministerens som den ærede Ordførers Udtalelser vil blive, at den kommer til at undergaa en Forandring. Hvad angaar § 1 sammenholdt med § 3, da finder jeg mig ogsaa fuldstændig fyldestgjort ved den høitærede Ministers Udtalelse. Jeg var heller ikke egentlig af den Mening, at en Forandring af § 3 gjordes fornøden; jeg havde kun nogen Tvivl om, at Loven i sit øvrige fulde Omfang vilde finde Anvendelse paa det omhandlede Tilfælde; men efter at have hørt den høitærede Minister udtale sig, tvivler jeg ikke derom. Jeg har derfor kun en Bemærkning at gjøre, nemlig med Hensyn til Ordet „Besætning“ i § 1. Jeg kan ikke være fuldstændig enig med den ærede Ordførers Opfattelse af Skipperens forskjellige Stilling til dem, der høre til Besætningen, og til andre Ombordværende; thi Skipperen har sandelig ogsaa Forpligtelser mod de Ombordværende, selv om de ikke høre til Besætningen, altsaa Passagererne. Han har den Forpligtelse, for saavidt det overhovedet er ham muligt, at aflevere dem velbeholdne, hvor de skulle hen, og her er netop et Punkt, hvor der lige saavel kan være Tale om at anstille Undersøgelse af hans Forhold, som, hvor Spørgsmaalet er om en af hans Besætning. Enten det er en af Besætningen, eller det er en Passager, der gaar overbord, har Skipperen ganske den samme Forpligtelse, nemlig at gjøre, hvad han kan, for at redde ham. Der er netop et Punkt, hvor der er Grund til at anstille Undersøgelse, og det en Undersøgelse, hvor man har særlig Brug for sagkyndige Folk, nemlig, om Skipperen har gjort, hvad han kunde, for at redde den Forulykkede, om Sø og Veir gjorde det muligt at træffe de fornødne Foranstaltninger, om Skipperen har havt de Redningsredskaber tilreede, som han ifølge Lovgivningens skulde have osv. Yderligere indrømmer jeg, at jeg lægger mindre Vægt paa dette Punkt; thi det hører til de sjældne Tilfælde, at Passagerer forulykke; jeg har kun ment, at, naar man først optog Regler om Besætningen, saa var der ogsaa Grund til at udvide dem til Andre end Besætningen, der ere ombord og omkomme ved et ulykkeligt Tilfælde.

Da Ingen yderligere ønskede Ordet sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Forslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

I 2den Linie: „Tab af Skib eller Ladning eller Skade“ forandres til: „enten Tab af Ladning eller Skib eller Skade af større Betydning“. Vedtoges enstemmig med 36 St.